

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Jeg kan nu ikke se noget særligt princip i det, så det mener jeg ikke ministeren skal lægge så meget i. Under de nuværende forhold mener vi at det kunne være heldigt at ordne skolebespisningen på den måde, og forslaget har også været stillet i det håb, at regeringspartierne ville gå med til det forslag.

Som jeg har understreget før — det kom ministeren ikke ind på —, gjaldt uoverensstemmelsen den bestemmelse, at den fælleskommunale udligningsfond skulle refundere beløbet efter udløbet af loven den 1. april, og jeg må sige, at jeg ikke har kunnet forstå, at man kunne bringe det spørgsmål ind, når man iøvrigt kunne blive enig, al den stund der jo ikke er tale om nogen besparelse, hvadenten det betales af kommunerne eller af den fælleskommunale udligningsfond — det må jo samfundsøkonomisk set blive det samme —, og al den stund der hverken bliver mere eller mindre skolebespisning af den grund. Det er jo slet ikke noget nyt, at man refunderer efter den gamle lov i en tid, hvor der ikke er vedtaget nogen ny lov. Det er sket tidligere, og kommunerne regnede med, at en ny lov ville komme.

Formanden: Må jeg få lidt mere ro i salen.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Kommunerne måtte regne med, at de ville få en ny lov om skolebespisning, og de måtte også regne med, at det ikke blev det lovforslag, som ministeren havde fremsat i februar. Og så ved jeg iøvrigt ikke, hvad de ellers skulle have gjort, hvis de ikke skulle have fortsat på samme måde som hidtil.

Helge Madsen: Det ærede medlem fru Petra Petersen mente, at retsforbundet gik imod forslaget, fordi vi gik imod alle forslag om sociale ydelser. Jeg vil gøre opmærksom på, at det ved første behandling blev fremhævet af alle ordførerne, at dette netop ikke var en social ydelse; man anførte hygiejniske og pædagogiske grunde, men ikke, at der i og for sig var tale om en nødtilstand, og derudfra har vi taget vor stilling.

Forskellige ordførere har anført, hvad sagkundskaben mener om de forskellige ting, og jeg vil også gerne have lov til at citere noget, som sagkundskaben har sagt, og som har gjort mig betænkelig ved sagen. Vi har i udvalget fra ernærings- og metodikudvalget fået en udtalelse, hvori der bl. a. står, at udvalget ikke mener, „at det på

nærværende tidspunkt er muligt at fremskaffe entydige mål for skolebespisningens gavnlige indflydelse på de deltagende skolebørns sundhedstilstand“, fordi, siges det, „der her i landet kun i meget ringe omfang forekommer tydeligt udtalte mangelsygdomme“. Derfor kan skolebespisningen ikke opvise noget resultat, men der kan være tale om skjulte mangelsygdomme, som er blevet afhjulpet, og dem kan man ikke få afsløret, medmindre man foretager en undersøgelse af et vist udvalg af børn. Sådanne undersøgelser har man foreløbig kun foretaget på dyrefysiologisk afdeling på veterinærhøjskolen af svin. Her har man afsløret disse skjulte mangelsygdomme. Endvidere siges det, at „ved at gennemføre sådanne undersøgelser kan der måske skabes et mere sikkert grundlag for bedømmelsen af nødvendigheden af skolebespisningens omfang her i landet“. Altså, hvis man laver sådanne undersøgelser, er det muligt, at man kan få at vide, om skolebespisning er nødvendig.

Så følger der nogle andre bemærkninger, som også gør, at jeg for mit vedkommende er blevet betænkelig. Der fortsættes: „Ernæringsudvalget er bekendt med, at skolebespisningen ikke har været givet under ensartede former“, og det er galt. Det skyldes, at der ikke er blevet sendt en standardkostplan ud til dem; der har med skolebespisningen at gøre, det er en manglende hensigtsmæssig tilrettelægning af bespisningen, og dette beklager udvalget. Man henstiller, at skolebespisningen kun gennemføres, hvor der kan findes et tilfredsstillende spiselokale, således at i hvert fald børn i første og anden underskoleklasse kan spise ved borde under fornøden opsigt, vejledning og hjælp fra kvalificeret personale. Som sådant fremhæves en personelltilfoldsstillende skolekøkkenlærerindeuddannelse, der må anses for særlig egnet til at føre dette tilsyn.

Ved at se en sådan udtalelse fra sagkundskaben bliver man lidt betænkelig ved de udsigter, som åbner sig ved at fortsætte den skolebespisning, vi har nu. Derfor anbefaler retsforbundet at stemme imod det foreliggende forslag og at stemme for de ændringsforslag, som jeg har stillet.

Petra Petersen: Egentlig burde man ikke spille mange ord på den ærede ordfører for retsforbundet, men jeg vil dog sige — også til den højtærede socialminister —, at jeg synes, man først skulle holde op med snakken om, at opgaverne skulle blive i hjemmene, for sagen er jo den, at vor højt-